

[Pia Kjærsgaard]

Det, der er det centrale i hele diskussionen om fonde, er, at der er forskel på tvangsudskrevne midler, som det vil være, så snart det vedrører ATP og LD, og på frivillig kapital. Det er faktisk det centrale i hele denne diskussion. Men hr. Aage Frandsen må sådan set forstå min ordførertale, som han selv vil. SF har ikke indbudt Fremskridtspartiet til forhandlinger om SF's forslag, hvorimod vi har nogle forhandlinger i næste uge med regeringspartierne. Deri ligger forskellen, og jeg forhandler altså ikke på nuværende tidspunkt med SF's ordfører.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Til fru Pia Kjærsgaard kort. Når forhandlingerne med regeringen når en afslutning, som eventuelt er negativ – det går vi ud fra – kan vi så tale sammen igen?

Jeg forstår ikke rigtig hr. Skrumsager Skau. Nu er det ikke fondssocialisme, som man plejer at kalde det, nu er det centralkapitalisme. Man er tilhænger af de små enheder og det enkelte menneske. Nu har vi nogle foretagender i Danmark, som økonomisk er ganske koncentrerede. I øjeblikket sker der noget, som betyder, at de bliver endnu mere koncentreret, f.eks. slutter nogle banker sig sammen. Det er vist centralkapitalisme, og det har vi nu egentlig ikke rigtig grebet ind over for hverken fra SF's eller Venstres side. Det er sandelig nogle centralkapitalistiske koncentrationer.

Vi har også i SF været inde på, at man kunne opdele ATP i regionale fonde, som var knyttet til folk, man havde valgt direkte. Var det noget, som hr. Skrumsager Skau var interesseret i? Vi har ikke indtryk af, at Venstre tidligere har været særlig positiv over for vores ideer om direkte valg inden for ATP til ATP's regionale fonde. Det var engang vores tilbud, og det afviste hr. Skrumsager Skau. Men jeg kan forstå, at vi nu må forvente initiativer fra Venstres side, for nu skal bankerne splittes op, så vi kan undgå de voldsomme centralkapitalistiske koncentrationer.

(Kort bemærkning).

Skrumsager Skau (V):

Kun få ord. Forskellen, hr. Aage Frandsen, er mellem tvang og frivillighed.

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

Jeg skal takke de af Folketingets partier, der har givet tilslutning til regeringens forslag om at give ATP mulighed for gennem et datterselskab at administrere for andre pensionskasser. Det var et meget bredt flertal, og det noterede jeg med allerstørste tilfredshed. Jeg har for så vidt kun én yderligere kommentar i forbindelse med regeringens forslag.

Jeg tror, det var hr. Nyrup Rasmussen, der gav udtryk for, at regeringen havde foretaget en kovending eller var drejet om på tallerkenen, fordi vi skulle have fremført meget voldsomme argumenter imod ideen, og nu fremsætter vi så forslag om det. Denne fremstilling er ganske og aldeles forkert. Jeg har ikke anvendt udtryk som fondssocialisme, som hr. Nyrup Rasmussen refererede til. Jeg har givet udtryk for nogle synspunkter om det forslag, som vi modtog fra ATP's bestyrelse. Jeg fandt det uegnet til at blive vedtaget af Folketinget. Det var for vidtgående.

Jeg gav i øvrigt udtryk for to betænkeligheder. Den ene var sammenblandingen af det offentligtretlige og det privatretlige. Den anden var, om det var muligt at sikre, at der ikke blev tale om ubillig konkurrence over for andre i samme branche. Så føjede jeg i øvrigt til på mødet i PØ-udvalget, at regeringen forsøger, om det kan lade sig gøre at finde en model, som kan modsvare disse betænkeligheder. En sådan model mener vi at have fundet, og det er det, vi har foreslået. Derfor er der en linje i det, regeringen har sagt, og det, regeringen har gjort i denne sag.

Om det forslag, som er fremsat af SF, og som jeg på regeringens vegne tog afstand fra ved debattens indledning, er der for så vidt ikke kommet meget nyt frem under debatten. Hr. Nyrup Rasmussen forsøgte at tilbagevise den argumentation, jeg kom med; det synes jeg hr. Nyrup Rasmussen kom ganske dårligt fra. Der var ikke noget som helst, der rokkede ved de to hovedindvendinger, som jeg havde fremført.

Den ene hovedindvending er, at vi som lovgivere har et særligt ansvar for LD og ATP, idet det er ordninger, som er oprettet ved lov, og man har været tvunget til at være med i dem. Man har altså ikke – i hvert fald som forholdene er i øjeblikket – mulighed for at flytte over i en anden ordning. Derfor er vi nødt til at sikre kunderne, om jeg så må sige, imod tab.